

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums (*Juzgado de Primera Instancia de Cartagena* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanmadrid EFC SA/Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino*

(Lieta C-49/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi — Maksājuma rīkojuma procedūra — Piespiedu izpildes procedūra — Valsts izpildes tiesas kompetence pēc savas ierosmes izskatīt jautājumu par negodīga noteikuma spēkā neesamību — Res judicata princips — Efektivitātes princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Tiesību aizsardzība tiesā

(2016/C 145/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Finanmadrid EFC SA*

Atbildētāji: *Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, kurā tiesnesim, kas izskata maksājuma rīkojuma izpildes lietu, nav ļauts pēc savas ierosmes izvērtēt jautājumu par pārdāvību vai piegādātāja ar patērētāju noslēgtā līgumā ietverta noteikuma negodīgumu, kad šādu vērtējumu veikt nav pieteikuma par maksājuma rīkojuma izdošanu izskatošās amatpersonas kompetencē.

⁽¹⁾ OV C 135, 5.5.2014.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 23. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-179/14) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/123/EK — 14.–16. pants — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Nodokļu priekšrocības sniedzēju kuponu, kurus darba devēji piešķir saviem darbiniekiem un kuri izmantojami mājokļu, izklaides un/vai ēdināšanas pakalpojumu saņemšanai, izdošanas nosacījumi — Ierobežojumi — Monopols

(2016/C 145/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Tokár un E. Montaguti)

Atbildētāja: Ungārija (pārstāvji – Z. Fehér un G. Koós)

Rezolutīvā daļa:

- 1) ieviešot un saglabājot spēkā Széchenyi izklaižu karšu shēmu, kas ir paredzēta valdības 2011. gada 12. aprīļa Dekrētā Nr. 55/2011, ar ko regulē Széchenyi izklaižu karšu izdošanu un lietošanu, kurā grozījumi izdarīti ar 2011. gada 21. novembra Likumu Nr. CLVI, ar ko izdarīti grozījumi atsevišķos nodokļu likumos un citos ar tiem saistītos tiesību aktos, Ungārija ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ciktāl:
 - ar minētā valdības dekrēta 13. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar 1993. gada Likuma Nr. XCVI par savstarpējās brīvprātīgās apdrošināšanas fondiem 2. panta 2. punkta d) apakšpunktu, 1997. gada Likuma Nr. CXXXII par ārvalstīs reģistrētu uzņēmumu filiālēm un komercaģentūrām 2. panta b) punktu, kā arī 2006. gada Likuma Nr. IV par komercsabiedrībām 1. pantu, 2. panta 1. un 2. punktu, 55. panta 1. un 3. punktu un 64. panta 1. punktu, filiālēm tiek izslēgta iespēja izdot Széchenyi izklaižu karti un tādējādi ir pārkāpts šīs direktīvas 14. panta 3. punkts;
 - ar minēto 13. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar šīm pašām valsts tiesību normām, ar kuru, ievērojot šī 13. panta a)–c) punktā paredzētos nosacījumus, netiek atzīta tādu grupu darbība, kuru mātesuzņēmums nav saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem nodibināta sabiedrība un kuru dalībnieki nedarbojas kā Ungārijas tiesību aktos paredzētās sabiedrības, ir pārkāpts minētās direktīvas 15. panta 1. punkts, 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts;
 - ar valdības Dekrēta Nr. 55/2011 13. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar šīm pašām valsts tiesību normām, ar kuru tiesības izdot Széchenyi izklaižu karti ir paredzēta tikai bankām un finanšu iestādēm, jo tikai šīs iestādes var izpildīt minētajā 13. pantā paredzētos nosacījumus, ir pārkāpts šīs direktīvas 15. panta 1. punkts, 2. punkta d) apakšpunkts un 3. punkts;
 - minētais 13. pants ir pretrunā Direktīvas 2006/123 16. pantam, jo tajā ir noteikts, ka Széchenyi izklaižu kartes izdošanai ir nepieciešams Ungārijā nodibināts uzņēmums;
- 2) Erzsébet kuponu shēma, ko regulē 2011. gada 21. novembra Likums Nr. CLVI un 2012. gada 6. jūlija Likums Nr. CIII par Erzsébet programmu, ciktāl ar šo valsts tiesisko regulējumu par labu publiskām struktūrām ir radīts monopols tādu kuponu izdošanas jomā, kuri ļauj iegādāties aukstas maltītes un kurus darba devēji ar nodokļu ziņā izdevīgiem nosacījumiem var piešķirt saviem darbiniekiem kā labumu naturā, ir pretrunā LESD 49. un 56. pantam;
- 3) Ungārija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 202, 30.6.2014.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (*Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Elliniko Dimosio/Stefanos Stroumpoulis u.c.*

(Lieta C-292/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 80/987/EEK — Dalībvalstu tiesību aktu par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā tuvināšana — Piemērošanas joma — Jūrnieku, kuri strādā uz kuģa, kurš peld ar trešās valsts karogu, darba samaksas prasījumi — Darbs devējs, kurš reģistrēts šajā trešajā valstī — Darba līgums, kuram piemēro šīs pašas trešās valsts tiesības — Darba devēja bankrots, kas atzīts dalībvalstī, kurā tam ir uzņēmējdarbības veikšanas vieta — 1. panta 2. punkts — Pielikuma II punkta A daļa — Valsts tiesiskais regulējums, kurā jūrnieku darba samaksas prasījumu garantēšanu paredz tikai gadījumā, ja viņi tiek pamesti ārvalstīs — Aizsardzības līmenis, kas nav līdzvērtīgs aizsardzībai, kura izriet no Direktīvas 80/987

(2016/C 145/06)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias